

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רפ"ט ע"א

פרשת האזינו

◆ הקטע מתחיל בדף רפ"ז ע"ב וממשיך עד דף רצ"ז ע"א ◆

טקסט הזוהר

רִישָׁא סְתִימָא דְבְרִישָׁא דְעֵתִיקָא דְלֹא אֲתִידַע, כַּד פָּשִׁיט חַד טוֹרָנָא (ס"א גוונא), דְהוּה מְתַתְקֵן לְאַתְנַהֲרָא, בְּטֵשׁ בְּהַאי מוֹחָא (נ"א מצחא), וְאַתְגַּלְיָהּ, וְאַתְנַהֲרִיר בְּכַמָּה נְהִירִין, וְאַפִּיק וְאַרְשִׁים כְּבוֹסִיטָא דָא, בְּהַאי מְצַחָא. וְאַתְרִשִׁים בֵּיה חַד נְהוֹרָא, דְאַקְרִי רְצוֹן. וְהַאי רְצוֹן אֲתַפְּשֵׁט לְתַתָּא בְּדִיקָנָא, עַד הֵהוּא אֲתֵר דְמַתִּישְׁבָּא בְּדִיקָנָא, וְאַקְרִי חֶסֶד עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ נּוֹצֵר חֶסֶד. וּבְהַאי רְצוֹן כַּד אֲתַגַּלְיָא, מְסַתְּכָלִין מְאִרִי דְדִינָא וּמְתַכְפִּיין.

עֵינּוּי דְרִישָׁא דְעֵתִיקָא קְדִישָׁא, תְּרִין בְּחַד שְׁקִילֵן. דְאַשְׁגַּחִין תְּדִירָא, וְלֹא נָאִים. דְכְּתִיב, (תהלים קכא) לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל קְדִישָׁא, בְּגִין כֹּךְ לֹא אֵית לִיה גְּבִינִין עַל עֵינָא, וְלֹא כְסוּתָא.

הֵהוּא מוֹחָא אֲתַגַּלְיָהּ וְנִהַר בְּתַלְת חוֹרִין דְעֵילָא (נ"א דעינא), בְּחוֹרָא חָדָא מְסַתְּחִין עֵינִין דְזַעִיר אֲנַפִּין, דְכְּתִיב, (שיר השירים ה) רוּחַצוֹת בְּחֻלָּב. דְהוּא (נ"א בההוא) חוֹרָא קְדַמָּאָה. וְשָׂאָר חוֹרִין אֲסַתְּחִין וְנִהַרִין לְשָׂאָר בּוֹצִינִין.

מוֹחָא אַקְרִי נְבִיעָא דְּבִרְכָּתָא, נְבִיעָא דְּכָל בְּרַכָּאן מְנִיה אֲשֶׁתְּכַחוּ. וּבְגִין דְּהָאִי מוֹחָא לְהִיט בְּג' חֲוורִין דְּעִינָא, בְּעִינָא תֵּלָא בִּיה בְּרַכָּתָא, דְּכִתִּיב, (משלי כב) טוֹב עֵין הוּא יְבוֹרֵךְ, דְּהָא בְּמוֹחָא תֵּלִין חֲוורו דְּעִינָא. הָאִי עִינָא כַּד אֲשַׁנַּח בְּזַעִיר אֲנַפִּין, (עלמין) (ס"א אתנהרין אנפין כלהו בחדו) אֲנַהֲרֵן כְּלָהוּ בְּחָדוּ. עִינָא דָּא, הוּא כְּלָא יְמִינָא, לִית בִּיה שְׁמָאֵלָא. עֵינִין דְּתַתָּא, יְמִינָא וּשְׁמָאֵלָא, תְּרִי, בְּתִרִי גְוונִין.

בְּצַנִּיעוּתָא דְּסַפְרָא אוֹלִיפְנָא, דְּהָא י' עֲלָאָה, י' תַּתָּאָה. ה' עֲלָאָה, ה' תַּתָּאָה. ו' עֲלָאָה, ו' תַּתָּאָה. כָּל אֲלִין עֲלָאִין, בְּעַתִּיקָא תֵּלִין. תַּתָּאִין, בְּזַעִיר אֲנַפִּין אִינוּן. לָאוּ תֵּלִין, אֵלָא אִינוּן מִמָּשׁ. וּבְעַתִּיקָא קִדִּישָׁא תֵּלִין. דְּהָא שְׁמָא דְּעַתִּיקָא אֲתַכְסִּיא מְכָלָא, וְלָא אֲשֶׁתְּכַח. אֲבָל אֲלִין אֲתוּן דְּתֵלִין בְּעַתִּיקָא. בְּגִין דְּיִתְקַיִּימוּן אִינוּן דְּלִתְתָּא. דָּאִי לָאוּ הָכִי לָא יִתְקַיִּימוּן.

וּבְגִין כֹּה, שְׁמָא קִדִּישָׁא סְתִים וְגִלְיָא. הָהוּא דְּסְתִים לְקַבְלִיה דְּעַתִּיקָא קִדִּישָׁא, סְתִימָא דְּכָלָא. וְהָהוּא (אתגליא בגיניה דתליא) (ס"א דאתגלי בגיניה דההוא דאתגליא) (דתליא) בְּזַעִיר אֲפִין. וּבְגִין כֹּה, כָּל בְּרַכָּאן בְּעִין סְתִים וְגִלְיָא. אֲלִין אֲתוּן סְתִימָן דְּתֵלִין (בעתיקא קדישא. תליין, אמאי תליין (תליא) י' לקיימא י' דלתתא (ס"א ודאי בגולגלתא במצחא בעינין תליא י' (ס"א אמאי) אמא תליא לקיימא לי' דלתתא))

חוּטְמָא, בְּהָאִי חוּטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדִּשְׁקָא דְּבִיה, נָשִׁיב רוּחָא דְּחַיִּי לְזַעִיר אֲפִין. וּבְהָאִי חוּטְמָא, בְּנוֹקְבָא דְּפִרְדִּשְׁקָא, תֵּלִיָּא ה', לְקַיִמָּא ה' אַחֲרָא דְּלִתְתָּא. וְדָא רוּחָא נָפִיק מְמוֹחָא סְתִימָאָה, וְאַקְרִי רוּחָא דְּחַיִּי. וּבְהָאִי רוּחָא, זְמִינִין לְמַנְדַּע חֲכָמָתָא, בְּזַמְנָא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא. דְּכִתִּיב, (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וְגו'. הָאִי

חוטמא, חייזן מכל סטריז, חדו שלימא. נחת רוח. אסוותא. בחוטמא דזעיר אנפין (כמה דאוקימנא) כתיב, (שמואל ב כב) עלה עשן באפו וגו'. והכא כתיב (ישעיה מח) ותהלתי אחטם לה.

ובספרא דאגדתא, דבי רב ייבא סבא, אוקים, ה' בפומא, והכא לא מתקיימא הכי, ולא אצטרפא (ס'א אצטריכנא), אף על גב דבחד סלקא, אלא בה' דינא תליא, ודינא בחוטמא תליא, דכתיב עלה עשן באפו. ואי תימא, הא כתיב ואש מפיו תאכל. עקרא דרוגזא בחוטמא תליא.

כל תקונין דעתיקא קדישא, במוחא שקיט וסתיים מתתקנו. וכל תקונין דזעיר אנפין, בחכמה תתאה מתתקנו. דכתיב, (תהלים קד) כלם בחכמה עשית, וה' כללא דכלא ודאי. מה בין ה' לה'. ה' דהכא, דינא אתער מנה. ודהכא רחמי גו רחמי.

בדיקנא דעתיקא קדישא, תליא כל יקירו דכלא. מזלא דכלא אקרי. מהאי דיקנא, מזלא יקירותא (נ'א מהאי מזלא יקירא) (ממזלא יקירא) דכל יקירין, מזלי עלאי ותתאי. בלהו משגיחין לההוא מזלא. בהאי מזלא תליא חיי דכלא, מזוני דכלא. בהאי מזלא תליין שמיא וארעא. גשמין דרעוא. בהאי מזלא, אשגחותא דכלא. בהאי מזלא תליין כל חיילין עלאין ותתאין.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, כמה חביבין ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. בראשונה קרא להם גוי קדוש, שכתוב (דברים יד) כי עם קדוש אתה וגו', ולבסוף קרא להם קדש, שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. מה בין זה לזה? אמר רבי אבא, קדש - עליון מכלם. שכו למדנו, כאשר מתחברים כל הקדושים כאחד, נקראים קדוש. וכלם עולים ומתכנסים לאותו מקום עליון שנקרא קדש.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

